

Veel geluk professor door Aster Berkhof

Sarah

1. Hoe tot het boek gekomen?

Zo een twee weken geleden kwam voor het eerst de verfilmde versie van de roman 'Veel geluk professor' op VTM. Toen ik het voor de eerste keer op TV zag vond ik het echt fijn om naar te kijken, het boeide mij echt. De inhoud van de roman, dus ook de film, sprak mij echt wel aan. Het boek gaat over liefde en een weddenschap daar rond. Deze weddenschap loopt helemaal uit de hand.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

In de film spelen heel wat bekende Vlamingen zoals Katrien Devos (bekend van 'De Kotmadam'), Karel Deruwe (bekend van 'Familie'), Werner De Smedt, Katrien De Ruyscher (zij speelt de rol van Ann Shirling, het hoofdpersonage). Zo komen er nog wel veel bekende gezichten voor in de film.

In de film dragen sommige personages andere namen zoals Pierre in het boek die in de film Peter heet. Zo komen er nog wel een paar kleine aanpassingen voor. Het boek heeft mij echt geboeid, omdat ik de film had gezien wist ik ook hoe ik de personages moest voorstellen en wist ik ook hoe de omgeving eruit zag. Zo kon ik het verhaal beter begrijpen.

2. Het onderwerp.

Ik geef eerst een korte samenvatting van het boek zodat het onderwerp beter begrepen kan worden.

Pierre Falke, een jonge docent aan de universiteit, krijgt opdracht een vakantiecursus in literatuurgeschiedenis te geven in wintersportoord St.-Moritz. Dit is niet naar de zin van lady Thompson, die van oordeel is dat een zesendertigjarige onmogelijk een in het vak vergrijsde professor kan vervangen en er hoogstens toe in staat kan worden geacht alle meisjes van haar Instituut het hoofd op hol te brengen.

Op de koop toe wordt Pierre dan nog het slachtoffer van een weddenschap, waarbij de Amerikaanse Ann Shirling werd uitgedaagd de jonge professor in haar netten te vangen. Iets wat haar niet gemakkelijk gemaakt wordt door de dubbele bedreiging die haar de hele tijd boven het hoofd hangt: enerzijds de oervervelende, door mama Shirling meegebrachte aanbieder Gabriël, anderzijds diens gevaarlijke concurrent Jean de Varsac.

Wanneer ze tenslotte, na een heleboel plezierige gebeurtenissen en gekke situaties, toch de overwinning thuishaalt, is dit alles behalve naar het ongenoegen van het 'slachtoffer'.

De vlotte dialoog, de uiterst plezierige verwickelingen en de ironische, soms ondeugende toon waarin het hele verhaal gesteld is, maken dit boek ongetwijfeld tot dé ideale ontspanningslectuur.

Een weddenschap rond liefde is dus de kern van het boek. Het onderwerp heeft mij echt aangesproken. Het gaat over liefde en dat heeft me altijd al geboeid, het is tevens ook een belangrijk aspect in het leven van een mens, een mens kan gewoon niet zonder liefde. Ik dacht eerst toen ik de korte inhoud had gelezen dat het onderwerp niet zo uitgebreid zou besproken worden. Het werd heel verrassend uitgewerkt want op een gegeven moment wordt er onthuld wie dat de jongen is op

wie Ann niet verliefd mag worden en het was echt een schok voor mij toen het werd verteld. Ik had het echt niet verwacht.

Dit is zeker niet negatief bedoeld; in tegendeel zelfs!

3. Gebeurtenissen.

De belangrijkste gebeurtenis in het boek is toch wel het moment wanneer de weddenschap wordt gemaakt. Rond deze weddenschap draait het hele boek. Ik vind dat de schrijver het onderwerp echt goed heeft gekozen want het is typisch voor jongeren om hun te bewijzen tegenover hun vrienden en zichzelf en dit dan meestal door een weddenschap.

Ik vind ook dat men geen weddenschap mag maken rond liefde en verliefdheid want dat staat gelijk met spelen met de gevoelens van andere mensen maar ook de gevoelens van jezelf. Je doet er alleen maar mensen mee pijn en dat wordt ook duidelijk gemaakt in het boek. Ik denk dat dit de bedoeling van de schrijver is geweest; de mensen duidelijk maken dat men niet mag spelen met gevoelens omdat het mensen pijn doet.

De gebeurtenissen hangen zeer goed samen en worden allemaal zeer goed uitgewerkt waardoor ze blijven boeien. Er zijn gebeurtenissen die heel verrassend uit de hoek komen en dat maakt het een zeer goed boek.

De gebeurtenissen kan men als volgt beschrijven, ze waren van het begin tot het einde zeer boeiend, soms ook spannend en ook wel schokkend en verrassend. De gebeurtenis die het meest indruk heeft gemaakt op mij heb ik zojuist al vermeld nl. wanneer bekend gemaakt wordt wie de jongen is waarop Ann niet verliefd mag worden.

Alle gebeurtenissen werden zo verteld dat je er haast niets bij moest aanvullen. Ik denk dat dit komt omdat ik de film nu heb gezien.

4. Personages.

Het hoofdpersonage van het boek is Ann Shirling en ze wordt voorgesteld als een alledaags meisje dat een weddenschap aangaat en verliefd wordt. Alle personages worden voorgesteld als echte mensen en niet als typetjes. Er wordt het meest verteld over Ann en Pierre en bijgevolg weten we ook het meest over de gevoelens van deze twee mensen en begrijpen we hun gedrag en beslissingen ook beter. Wanneer er gezegd wordt dat Pierre de jongen is op wie Ann niet verliefd mag worden was ik echt verschrokken. Ik kon het niet begrijpen dat Pierre niet eerlijk voor zijn gevoelens was uitgekomen en Ann niets had verteld over de weddenschap. Pierre en Ann waren een koppel geworden maar door het vertellen van de waarheid, NA het kussen van Ann, begreep ik Ann volledig! Ze wou niets meer te maken hebben met Pierre omdat hij de weddenschap blijkbaar belangrijker vond dan haar.

Maar Ann kan niet tegen verliezen en dan gaat ze Pierre ook terug kwetsen maar

op een veel ergere manier die ik dan helemaal niet meer begreep.
Op het einde van het verhaal komt dan alles toch weer goed na vele gebeurtenissen die ik soms echt niet kon begrijpen.

5. Bouw.

Het boek is zo geschreven dat het helemaal niet ingewikkeld was om te lezen. Alles hangt zo goed samen en er is één grote verhaallijn, de weddenschap, met nog andere kleine verhaaltjes daar rond. Het boek is echt goed geschreven en zeer goed te begrijpen.

Er wordt niet echt met de tijd gespeeld, alleen worden er soms flash-forwards gemaakt, maar men kijkt haast nooit in het verleden.

Het verhaal kan gezien worden door de ogen van haast alle personages die in het boek aanwezig zijn. Ieder personage heeft over iets wel zijn/haar mening en die wordt steeds vermeld. Dit maakt het echt wel interessant en soms ook wel grappig.

Het einde van het boek vind ik zeer mooi, echt waar, ik heb het een paar keer gelezen omdat ik er niet genoeg van kreeg. Een beter einde was er niet, het is echt mooi geschreven.

Zo dadelijk zal ik een aantal passages geven die mij echt hebben aangesproken, waaronder ook het einde van het boek.

6. Taalgebruik.

De tekst was niet echt lastig om te lezen want er werd geen gebruik gemaakt van moeilijke woorden, alleen werden er soms nog oude woorden gebruikt zoals jumpers, een pullover met mannekens, kwinkslag en uitdrukkingen als 'zo rood als een pioen', 'als een bos onkruid vastgegroeid',...

Er waren geen eigenaardigheden op te merken aan de taal van de schrijver behalve dan de oude woorden en uitdrukkingen die we nu haast niet meer gebruiken. Maar dat was zeker niet lastig om te lezen. Hierbij moet ik toch wel vermelden dat in de film minder oude woorden worden gebruikt, de taal is hier echt aangepast maar de passages vind je wel allemaal terug soms ook volledig letterlijk. De beschrijving van de verhouding tussen beschrijving, dialoog en weergave van de gedachten en gevoelens wordt zeer goed naar voren gebracht. Beschrijvingen kwamen in verhouding met de dialoog minder naar voren maar dat was helemaal niet erg.

Het taalgebruik is zeer passend bij alle personages. Ik kon me echt voorstellen hoe de personages er uit zagen vanwege de film en bijgevolg wist ik ook hoe ik mij de stemmen en het taalgebruik moest voorstellen.

Als laatste zou ik nog een aantal passages willen aanhalen zodat het u een idee geeft van de schrijfstijl en het woordgebruik van de schrijver.

?p.153: 'Ik kan geen dag meer gelukkig zijn, ik kan geen dag meer leven, als je mij

niet vergeeft. We moeten elkaar blijven liefhebben, Ann. Wie op zo korte tijd zo dicht aan elkaar vastgroeien, zijn voorbestemd om voorgoed bij elkaar te blijven. Laten we ons geluk niet breken uit koppigheid. Als je me vergeeft, zal jij je ganse leven gelukkig zijn in het besef dat jij door die vergiffenis onze liefde gered hebt. En ik zal mijn ganse leven de angst en wroeging hebben, omdat ikzelf door mijn eigen dwaasheid bijna de schuld geweest ben van ons beider geluk. Ik leg mijn hart en mijn liefde in jouw handen, Ann. Bewaar ze, o bewaar ze, en geef ze mij nooit, nooit meer terug.'

?p.171-172: 'Je houdt heel veel van de graaf, maar je houdt niet van hem. Als je echt van iemand houdt, dan zeg je niet: ik hou heel veel van hem, dan zeg je eenvoudig: ik hou van hem. In de liefde is heel veel veel te weinig. Het is niets. Er zijn geen graden in de liefde. Er is alleen liefde en geen liefde. Daartussen is er niets. En jij hebt nooit liefde gevoeld voor de graaf. Maar je hebt er wel gevoeld, en je voelt er nog, voor Pierre. Daar kan jij niets aan veranderen, daar kan niemand iets aan veranderen. Jij hebt je goed uit de slag getrokken en de bal die Pierre je toegekaatst heeft, prachtig teruggekaatst. Maar er is kans dat die bal vlak op zijn hart is terechtgekomen, en dat het hart gebroken is. Je kan er om triomferen als je wil, maar als je werkelijk het hart van Pierre gebroken hebt, dan heb je het jouwe mee gebroken, en het zal niet prettig zijn een heel leven lang met een gebroken hart te moeten leven aan de zijde van een man waarvoor je alleen maar waardering en vriendschap voelt. Vriendschap is schoon. Maar het hart eist ooit zijn rechten op, en een huwelijk gebouwd op niets dan vriendschap, wordt een hel...' (Dit was een gesprek tussen Ann en haar moeder)

?p.206-207: (einde van het boek) 'Het was loofstil in de zaal. De helft van de monden hingen open, alle ogen stonden star en verbaasd op Pierre gericht, en dikke Georges kwam langzaam recht op zijn bank, en zijn vinger wees ontsteld naar Pierre, en zijn mond deed van alles, maar er kwam geen geluid.

"Ze zijn al even verrast als gij," zei Lady Thompson.

Pas toen bekwam ook Pierre van zijn verrassing, en op dat ogenblik barstte een applaus los, zoals er nog nooit een gehoord was in het Instituut. En toen Ann voor Pierre kwam staan, en zachtjes zei: "Proficiat," en Pierre haar ontroerd in zijn armen nam en haar zoende, kraakte en schudde minutenlang het hele gebouw onder het handgeklap, dat zo geweldig was, dat sommige gasten in de hotels rondom aan een lawine dachten, verschrikt rechtveerden en zich bevend afvroegen waar ze zou neerkomen.

Lady Thompson bleef in de spleet van de deur staan kijken om het einde van de kus af te wachten. Maar tenslotte trok ze de deur maar toe. Er kwam geen einde aan...'